

Straffeloven omhandler. I hvilken Grad denne Tankegang er stridende mod den almindelige Opfattelse her, ses deraf, at Folkestinget, da der blev Spørgsmaal om over for Ulykkestilfælde ved Maskiner at gøre Arbejdsgiveren ansvarlig for sine befuldmægtigedes Handlinger, sagde: nej, stop, og satte tværtimod det modsatte ind: han er ikke ansvarlig derfor. Derfor siger jeg, at denne Tankegang ikke hører hjemme i vort Samfund, og derfor forekommer det mig at være højst besynderligt, om man nu, efter at Udviklingen har forladt dette Stade rundt omkring i andre Lande i Verden, her vilde tage det op for at gaa i andre Folks aflagte Klæder. — Men naar man altsaa har ment det ret at tage Ulykkesforsikringen op som en Samfundssag, kunde der jo være Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke vilde være rettest da ogsaa at fordele den af disse Ulykker forarsagede Byrde paa hele Samfundet, og jeg skal oprigtig talt sige, at denne Byrdes Omfang er saa forholdsvis ringe, naar den fordeles paa alle, at jeg for mit Vedkommende ikke turde nægte at være med til en saadan Foranstaltning. Dersom f. Eks. den Beregning, som Kommissionen i sin Tid opstillede, er rigtig — jeg antager rigtigt, at Beløbet vilde blive noget højere, navnlig efter den Udvikelse, som Omfanget af Loven vistnok vilde og maatte faa; den Gang var det beregnet til en Udgift paa 400,000 Kr. aarlig for de da til Forsikring bestemte Arbejdere — da vilde Byrden kun udgøre 25 Ore pr. Hoved af hele Samfundet, og det skulde dog være en snurrig Ting, om man, naar man ingen anden Vej kunde gaa, vilde gaa tilbage for denne Byrde. De Herrer Socialdemokrater have jo fremlagt et Forslag, der noget tegner i denne Retning; men det indeholder jo, som vi alt forleden Dag hørte, en saadan Række Utopier, at de Herrer vist vilde være de første til at erkende, at den Vej som de have anvist os, ikke er praktisk. Vi behøve for øvrigt kun at henvise til deres mærkværdige § 13 om Fordelingen af Byrden mellem Land og By for at se, at de ikke have noget godt Øje til Landbruget. Det skal jeg for øvrigt altsammen lade ligge. Jeg antager, at det vil erkendes, at ad denne Vej vilde vi vel næppe kunne naa at løse Gaaden. Der er imidlertid samtidig kommet saadanne Oplysninger til Stede om det ulige Ansvaret, som findes for de forskellige Erhvervsgræne over for dette Spørgsmaal, og vi vilde, naar der skal lovgives om dette, utvivlsomt ikke kunne undlade at tage Hensyn til den overordentlige Ulighed, som der i denne Henseende

foreligger. Jeg henter ogsaa her Tallene fra Thykland, og det kunde dog vel være ganske berettiget at slutte, hvad Færligheden af de forskellige Erhverv angaar, at Forskellen ikke vil kunne være væsentlig forskellig mellem Thykland og Danmark. De lærde i Thykland — og De vide alle, at Thyfferne ere grundige, hvorfør man vel tør forudsætte, at deres Undersøgelser og Beregninger ere rigtige — havde forelagt som Grundlag for Behandlingen af Lovgivningen i Thykland om Færligheden i de forskellige Erhverv følgende Tal, som jeg skal tillade mig at læse op, beregnede pr. Antal af 100,000 Arbejdere. Pr. 100,000 Arbejdere foresaldt der af Dødsfald blandt Arbejdere i privat Tjeneste kun 3, af Invaliditet kun 1 — ved Arbejdere i privat Tjeneste forstaaes Thender —; i Handelen foresaldt der 9 Dødsfald og 7 Invaliditeter; i Landbruget 13 Dødsfald og 3 Invaliditetstilfælde; paa Haandværk og Industri — fradrageret Bygningshaandværkerne — falder der 17 Dødsfald og 13 Invaliditetstilfælde. Med Bygningshaandværket springer man derimod straks op til ikke mindre end 138 Dødsfald og 90 Invaliditetstilfælde; paa Skovbruget falder 199 Dødsfald og 34 Invaliditetstilfælde; paa Søfart 200 Dødsfald, 8 Invaliditetstilfælde; paa Fiskeriet 324 Dødsfald og ingen Invaliditeter; paa Jærnhænevæsenet 380 Dødsfald og 824 Invaliditetstilfælde. Det synes at se underligt ud, at Fiskeriet slet ingen Invaliditetstilfælde har, men det kommer af, at ved Ulykkestilfælde under Fiskeriet gaa Fiskerne jo bort med det samme. Man vil altsaa se, at der er en saa uhyre Forskel paa Færligheden ved de forskellige Erhverv, at det, naar man skulde til at lovgive paa dette Omraade, vilde være uundgaaeligt at tage et væsentligt Hensyn dertil. Det er jo heller ikke noget nyt. I gamle Dage hvilede Haandværket jo paa Lavene, og de forskellige Lav havde vel deres Mlemper, men een stærk Side havde de, og det var det, at de dannede Grundlaget for en Solidaritetsfølelse inden for hvert Erhverv; de har hinandens Byrder for en væsentlig Del; det havde man levet sig ind i, og det fulgte af sig selv. Naar man ser hen til den private Forsikring, er denne Forskel paa Færligheden jo heller ikke noget ukendt, thi enhver privat Forsikringsanstalt kender den meget godt og indretter Forsikringen efter forskellige Fareklasser. Naar man ser paa disse Tal, som altsaa maa antages at gælde for Thykland, og som vel ikke kunne være saa væsentlig forskellige fra, hvad der vil gælde her til Lands, ser man, at Færligheden for Landbrugets Ved-